

Βασιλεύοντας εν Ζωή

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:10, 17, 21, 12:5-7, 16:1-16, 20

I. Η πλήρης σωτηρία του Θεού είναι να βασιλεύουμε εν ζωή μέσω της αφθονίας της χάρις και της δωρεάς της δικαιοσύνης—Ρωμ 5:17, 21:

- A. Το να βασιλεύουμε εν ζωή είναι η πλήρης εμπειρία της οργανικής σωτηρίας του Θεού—Ρωμ 5:10, 17, 21.
- B. Η δωρεά της δικαιοσύνης είναι για τη δικαστική λύτρωση του Θεού. Η χάρις είναι για να βιώνουμε την οργανική σωτηρία του Θεού—Ρωμ 1:17, 5:10:
  - 1. Η δωρεά της δικαιοσύνης είναι η δικαστική λύτρωση του Θεού που εφαρμόζεται σε μας με έναν πρακτικό τρόπο—Ρωμ 3:24, 26.
  - 2. Η χάρις είναι ο ίδιος ο Θεός, ως η επαρκής προμήθεια, για την οργανική μας σωτηρία—Α΄ Κορ 15:10, Β΄ Κορ 12:9.
- Γ. Το ύψιστο επίτευγμα της επιδίωξης του Χριστού είναι να βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό, στη θεία Του ζωή, μέσω της άφθονης χάρις Του—Φιλ 3:13-14, Ρωμ 5:17, 21:
  - 1. Το να βασιλεύουμε εν ζωή σημαίνει να κυριεύουμε, να υποτάσσουμε και να κυβερνάμε τον Σατανά, τον κόσμο, την αμαρτία, τη σάρκα, τον εαυτό μας και όλες τις συνθήκες στο περιβάλλον μας—Ρωμ 8:2, 35-37.
  - 2. Υπάρχει ανάγκη όλοι οι πιστοί, που έχουν λάβει την αφθονία της χάρις και τη δωρεά της δικαιοσύνης, να εφαρμόζουν τον περιορισμό και τα όρια της θείας ζωής—βλ. Μτ 8:9.

II. Πρέπει να προχωρήσουμε στην εμπειρία του να βασιλεύουμε εν ζωή—Ρωμ 5:17, 21:

- A. Αναγεννηθήκαμε με μια θεία, πνευματική, ουράνια, μεγαλοπρεπής και βασιλική ζωή. Αυτή η ζωή μας ενθρονίζει για να βασιλεύουμε σαν βασιλιάδες πάνω σε όλα—Ιω 1:12-13, 3:3, 5, Απ 5:10.
- B. Κατά την εμπειρία, το να βασιλεύουμε εν ζωή σημαίνει να είμαστε υπό την κυριαρχία της θείας ζωής—Μτ 8:9:
  - 1. Ο Χριστός αποτελεί πρότυπο της βασιλείας εν ζωή, όντας υπό την κυριαρχία της θείας ζωής του Πατέρα—βλ. Μτ 8:5-13.
  - 2. Ο Παύλος αποτελεί παράδειγμα ανθρώπου που, στη ζωή και τη διακονία του, ήταν υπό την κυριαρχία της θείας ζωής—Β΄ Κορ 2:12-14.
  - 3. Όταν βασιλεύουμε εν ζωή, όντας υπό την κυριαρχία της θείας ζωής, ελευθερωνόμαστε από την εξουσία του σκότους—Κολ 1:13.
  - 4. Όταν βρισκόμαστε υπό την κυριαρχία της θείας ζωής, ζούμε στη βασιλεία του Υιού της αγάπης του Θεού, όπου κυβερνιόμαστε και περιοριζόμαστε από τη γλυκύτητα της αγάπης—Κολ 1:13β.
- Γ. Το να βασιλεύουμε εν ζωή σημαίνει να υποτάσσουμε κάθε είδος ανυπακοής—Ρωμ 5:17-18, 21:
  - 1. Ένα πνεύμα που βασιλεύει πρέπει να είναι ισχυρό και ζωντανό, ενεργό και όχι παθητικό, θετικό και όχι αρνητικό, επιμελές και όχι χαλαρό.
  - 2. Όποιος έχει τέτοιο πνεύμα δεν διατηρεί μόνο μια θέση τάξης, όντας υποταγμένος στην εξουσία του Θεού, αλλά έχει και μια ισχυρή πίστη, ασκώντας μονίμως την εξουσία του Θεού στη θέση της ανάληψης—Μτ 28:18, Εφ 2:6.
- Δ. Το να βασιλεύουμε εν ζωή σημαίνει ότι η καρδιά μας κατευθύνεται από τον Κύριο—Πρμ 21:1, Β΄ Θεσ 3:5.
- E. Εφόσον βασιλεύουμε εν ζωή, όπως βασιλεύει και ο Θεός, γινόμαστε Θεός στη ζωή, τη φύση, την έκφραση και τη λειτουργία, αλλά όχι στη Θεότητα—Ρωμ 5:17, 21, Κολ 3:4, Β΄ Πε 1:4.

III. Το να βασιλεύουμε εν ζωή στην προς Ρωμαίους 5 αποτελεί το κλειδί όλων των πραγμάτων στα κεφάλαια 6-16:

- A. Πρέπει να δούμε τα πάντα στα κεφάλαια 6 έως 16 υπό αυτό το πρίσμα.
- B. Το να βασιλεύουμε εν ζωή ορίζεται στα κεφάλαια 6 έως 16. Όλα τα ζητήματα που εκθέτονται σε αυτά τα κεφάλαια δεν είναι αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας, αλλά της αφθονίας της χάρις που έχουμε λάβει—Ρωμ 5:21.
- Γ. Αν βασιλεύουμε στη ζωή, θα συμμετέχουμε σε όλα τα ζητήματα που παρουσιάζονται στα κεφάλαια 6 έως 16.

IV. Το αποτέλεσμα του να βασιλεύουμε εν ζωή, υπό την κυριαρχία της θείας ζωής, είναι η αληθινή και πρακτική ζωή του Σώματος που εκφράζεται στην εκκλησιαστική ζωή—Ρωμ 5:17, 21, 12:5-8:

- A. Η κάθε πτυχή της ζωής του Σώματος στην προς Ρωμαίους 12-13 απαιτεί να κυβερνιόμαστε από τη θεία ζωή, ώστε να ζούμε για τον Κύριο—βλ. Β΄ Κορ 5:14-15:
  - 1. Πρέπει να παραστήσουμε το σώμα μας ως ζωντανή θυσία—Ρωμ 12:1β.
  - 2. Δεν πρέπει να συμμορφωνόμαστε με τούτο τον αιώνα, αλλά να μεταμορφωνόμαστε διαμέσου της ανακαίνισης του νου μας—Ρωμ 12:2.
  - 3. Δεν πρέπει να φρονούμε ψηλότερα από ό,τι πρέπει να φρονούμε, αλλά να φρονούμε ώστε να σωφρονούμε, σύμφωνα με το μέτρο της πίστης, που ο Θεός μοίρασε στον καθέναν—Ρωμ 12:3.
  - 4. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι στο Σώμα του Χριστού έχουμε πολλά μέλη, και ότι όλα τα μέλη δεν έχουν την ίδια λειτουργία—Ρωμ 12:4-5.
- B. Χρειάζεται να ζούμε τη ζωή των ύψιστων αρετών, για τη ζωή του Σώματος, με το να βασιλεύουμε εν ζωή:
  - 1. Πρέπει η αγάπη μας να είναι ανυπόκριτη, και να είμαστε φιλόστοργοι ο ένας προς τον άλλον στη φιλαδελφία—Ρωμ 12:9α, 10α.
  - 2. Δεν πρέπει να είμαστε οκνηροί στον ζήλο, αλλά να παλλόμαστε από θέρμη στο πνεύμα, υπηρετώντας τον Κύριο—Ρωμ 12:11.
  - 3. Πρέπει να υπομένουμε στη θλίψη—Ρωμ 12:12β.
  - 4. Πρέπει να χαιρόμαστε με αυτούς που χαίρονται, και να κλαίμε με αυτούς που κλαίνε—Ρωμ 12:15.
  - 5. Αν είναι δυνατόν, όσο εξαρτάται από εμάς, πρέπει να ειρηνεύουμε με όλους τους ανθρώπους—Ρωμ 12:18.

V. Χρειάζεται να βασιλεύουμε εν ζωή, μιμούμενοι τον απόστολο Παύλο, ώστε να φέρνουμε τις τοπικές εκκλησίες στην κοινωνία του Σώματος του Χριστού—Ρωμ 16:1-16:

- A. Μεταξύ όλων των εκκλησιών που συνθέτουν το μοναδικό παγκόσμιο Σώμα του Χριστού, δεν υπάρχει οργάνωση. Όμως, υπάρχει η κοινωνία του Σώματος του Χριστού—Φιλ 1:5.
- B. Η κοινωνία μεταξύ των εκκλησιών είναι η κοινωνία του Σώματος του Χριστού—Α΄ Κορ 10:16:
  - 1. Η ανάκτηση του Κυρίου βασίζεται στην αλήθεια ότι ο Χριστός έχει μόνο ένα Σώμα, το οποίο εκφράζεται σε πολλούς τόπους ως οι τοπικές εκκλησίες—Εφ 1:22-23, 4:4, Απ 1:11.
  - 2. Επειδή υπάρχει ένα Πνεύμα, υπάρχει μόνο ένα Σώμα, και στο Σώμα υπάρχει μόνο μία ροή ζωής. Αυτή η ροή αποτελεί την κοινωνία του Σώματος του Χριστού—Εφ 4:4, Α΄ Ιω 1:3, 7.
  - 3. Η κοινωνία του Σώματος του Χριστού είναι η ροή του Πνεύματος. Όταν το Πνεύμα ρέει μέσα στο Σώμα του Χριστού, ρέουν μαζί Του η θειότητα, η ανθρώπινη φύση, το πρόσωπο του Χριστού, ο θάνατος και η ανάστασή Του.

4. Η θεία κοινωνία αποτελεί την πραγματικότητα της ζωής στο Σώμα του Χριστού—
Α΄ Κορ 1:9, 12:12-13, 27.
- Γ. Μέσω της κοινωνίας των εκκλησιών στο Σώμα του Χριστού, ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας—Ρωμ 16:20.
- VI. Η προς Ρωμαίους 16 μας δίνει το εξαιρετικό πρότυπο του αποστόλου Παύλου, ο οποίος φέρνει όλους τους αγίους στη ζωή συγκερασμού ολόκληρου του Σώματος του Χριστού. Σε μια τέτοια ζωή μπορούμε πραγματικά να βασιλεύουμε εν ζωή—Ρωμ 5:17:**
- A. Ο Παύλος χαιρέτησε τους αγίους έναν προς έναν, αναφέροντας τουλάχιστον είκοσι επτά ονόματα. Αυτό δείχνει ότι είχε μια αξιοσημείωτη γνώση, κατανόηση και φροντίδα αναφορικά με τον καθέναν απ' αυτούς—Ρωμ 16:1-16.
- B. Οι συστάσεις και οι χαιρετισμοί του Παύλου εκφράζουν την αμοιβαία φροντίδα μεταξύ των αγίων, καθώς και την αμοιβαία κοινωνία μεταξύ των εκκλησιών—βλ. Κολ 4:15-16.